

Ο θεσμικός ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην διοργάνωση διεθνών αθλητικών συναντήσεων

Της κ. **Αγγελικής ΒΟΓΙΑΤΖΗ**
M.Sc. S.O.M., Lausanne

Συνέχεια εκ του προηγούμενου τεύχους

Το νομικό πλαίσιο, λοιπόν, που διέπει τη σχέση μεταξύ της ΔΟΕ και της Φιλοξενούσας Πόλης εντάσσεται μέσα στο «ρευστό» Διεθνές Αθλητικό Δίκαιο. «Ο όρος Διεθνές Αθλητικό Δίκαιο»²³ αναφέρεται σε ένα αρκετά διακεκριμένο σύνολο κανόνων, αρχών και διαδικασιών, που καθορίζουν τις πολιτικές και κοινωνικές συνέπειες της διεθνούς αθλητικής δραστηριότητας. Οι κανόνες αυτοί προέρχονται από μη-κυβερνητικούς αθλητικούς οργανισμούς της Ολυμπιακής Κίνησης, με κεντρικό συντελεστή τη ΔΟΕ και συνεπώς δεν κατισχύουν των αποφάσεων των κρατικών οργάνων, διαμορφώνουν όμως μία σταθερή πρακτική η οποία πρέπει να εφαρμόζεται από τα κράτη εφ' όσον επιθυμούν να συμμετάσχουν στο διεθνές αθλητικό γίγνεσθαι²⁴.

Πρέπει επίσης να συμπληρώσουμε, ότι η Σύμβαση, που συνάπτεται μεταξύ ενός Δημάρχου και ενός Προέδρου μη-κυβερνητικού, ελβετικού δικαίου σωματείου δεν έχει τα χαρακτηριστικά Διεθνούς Συνθήκης όπως ορίζεται από το άρθρο 2 παρ. 1 της Σύμβασης της Βιέννης του 1969.²⁵ Κατ' άλλη άποψη πρόκειται για μία Συμφωνία Ιδιωτικού Δικαίου, για την εφαρμογή της οποίας δεν απαιτείται κύρωση με τυπικό νόμο και δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η Σύμβαση της Φιλοξενούσας Πόλης αναφέρεται ρητώς στην υποχρέωση σεβασμού του Ολυμπιακού Χάρτη. Αυτός αν και αποτελεί κα-

23. J.A. Nafziger, σελ. 18.

24. J.A. Nafziger: *International Sports Law: a replay of Characteristics and trends*. *American Journal of International Law*, July 1992, *American Society of International Law*, pp. 489-490.

25. Στο άρθρο 2 παρ. 1 της Σύμβασης της Βιέννης του 1969 ορίζεται, ότι «Συνθήκη είναι κάθε διεθνής συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ κρατών με έγγραφο τύπο και διέπεται από το διεθνές δίκαιο». Ο Ε. Ρούκουνας με τον όρο συνθήκη εννοεί «κάθε συμβατική σχέση που συνάπτεται μεταξύ υποκειμένων του διεθνούς δικαίου (είτε μεταξύ κρατών, είτε μεταξύ κρατών και διεθνών οργανισμών, που έχουν δικαιοπρακτική ικανότητα, είτε τέλος μεταξύ διεθνών οργανισμών με δικαιοπρακτική ικανότητα) και αποσκοπεί στην παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων».

ταστατικό κείμενο με το οποίο αυτοδεσμεύονται οι ενώσεις ιδιωτικού δικαίου, που συνιστούν το Ολυμπιακό Κίνημα, ανάγεται διά της συμβατικής οδού σε υποχρέωση που αφορά τα κράτη. Η ευρηματική αυτή ιδέα της ΔΟΕ επιτυγχάνει μία πρωτότυπη και παράδοξη για το θετικό δίκαιο υποχρέωση ταυτόχρονης τήρησης κανόνων από κράτη, ιδιωτικούς φορείς και οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο Δήμαρχος Αθηναίων νομιμοποιήθηκε να συνάψει Σύμβαση με την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή για την Διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 γιατί: α. Ο Ολυμπιακός Χάρτης στα άρθρα 37 παρ. 3, 4 ορίζει, ότι η Διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων ανατίθεται από την ΔΟΕ σε μία Πόλη που έχει επιλεγεί από την Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή της Χώρας, β. εκδόθηκε απόφαση Πρωθυπουργού²⁶ η οποία παρείχε την εγγύηση της Ελληνικής Πολιτείας προς τη ΔΟΕ, ότι θα υποστηρίξει οικονομικά την διοργάνωση και θα χρηματοδοτήσει τα απαραίτητα έργα υποδομής και προχώρησε στη σύσταση Επιτροπής Διεκδίκησης Ολυμπιακών Αγώνων 2004, υπό την εποπτεία του Υφυπουργού Πολιτισμού, αρμόδιου για θέματα Αθλητισμού, τον οποίο εξουσιοδότησε να συγκεντρώσει και να υποβάλλει στην ΔΟΕ τα απαραίτητα έγγραφα για την σύνταξη του Φακέλου υποψηφιότητας και τις εγγυήσεις της Ελληνικής Πολιτείας.

II. ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ο Ευρωπαϊκός Χάρτης Τοπικής Αυτονομίας, που ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με νόμο του έτους 1989,²⁷ αναφέρεται στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, και στην οικονομική και διοικητική ανεξαρτησία, που πρέπει να διαθέτει από την Πολιτική Εξουσία και την Κεντρική Διοίκηση. Η άσκηση των Δημοσίων Αρμοδιοτήτων πρέπει κατά κάποιο τρόπο γενικό, να ανήκει κατά προτίμηση στις Αρχές τις πλησιέστερες προς τους πολίτες. Ο Αθλητισμός, είναι Δημόσια Αρμοδιότητα στο μέτρο που δεν παρεμβαίνει στην σφαίρα επιρροής των ελευθέρα συνεταιριζόμενων αθλητικών σωματείων. Επί πλέον η διοργάνωση Διεθνών Αθλητικών Συναντήσεων, εκτός των Μεσογειακών και Ολυμπιακών Αγώνων, ως επί το πλείστον, λαμβάνει χώρα, εντός της εδαφικής επικράτειας ενός Δήμου. Συνεπώς σύμφωνα με το πνεύμα και το γράμμα του Ευρωπαϊκού Χάρτη, η Τοπική Αυτοδιοίκηση δύναται να συμμετέχει ενεργά στην οργάνωση και την τέλεση των αγώνων.

Ο Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και η δυνατότητα διοργάνωσης Διεθνών Αθλητικών Συναντήσεων από τους ΟΤΑ β' βαθμού δεν εξετάζεται στην παρούσα εργασία, γιατί δεν αποτελεί ελληνική ή διεθνή πρακτική η ανάθεση ή η διεκδίκηση αγώνων από τους δευτεροβάθμιους φορείς.

Ο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας²⁸ στο άρθρο 24 δεν αναφέρει ρητώς (και δεν θα ήταν δυνατόν) ως αρμοδιότητα τη δυνατότητα διοργάνωσης Διεθνών Αθλητικών Συναντήσεων. Δεδομένου όμως, ότι η συμβολή ενός Δήμου σε μία τέτοια διοργάνωση έγκειται

26. Υ339/ΦΕΚ Β', 293, 2 Μαΐου 1996.

27. Βλ. Κωνστ. ΓΕ. Αθανασόπουλου: *Περιφερειακή Διοίκηση και Τοπική Αυτοδιοίκηση. Τόμ. Α', Ε'* έκδ. Αθήναι, 2001, σελ. 88 και επόμ.

28. Π.Δ. 410/1995, με τις τροποποιήσεις και συμπληρώσεις των διατάξεων μέχρι την εφαρμογή του Ν. 2753/1999, *Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων, Ε.ΕΤ.Α.Α. Αθήνα 2000.*

στην διάθεση αθλητικών χώρων, προσωπικού, απαραίτητου εξοπλισμού, την χρηματοδότηση και την αναμόρφωση κοινοχρήστων χώρων, από την απαρίθμηση των αρμοδιοτήτων συνάγεται το συμπέρασμα, ότι ο ΔΚΚ επιτρέπει την ανάληψη συναφών πρωτοβουλιών.

Στο άρθρο 217 του ΔΚΚ, οι πόροι των Δήμων και Κοινοτήτων διαχωρίζονται σε τακτικούς και έκτακτους. Στους έκτακτους συμπεριλαμβάνονται οι επιχορηγήσεις της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (ΓΓΑ), για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση προγραμμάτων Μαζικού Αθλητισμού και για την κάλυψη δαπανών σχετικών με την ανάληψη και διοργάνωση Αθλητικών Συναντήσεων. Οι διατάξεις αυτές κρίνονται εξαιρετικά σημαντικές, δεδομένου, ότι η πραγματοποίηση της Αρχής της Αυτοδιοίκησης εξαρτάται από την οικονομική ανεξαρτησία και ευρωστία των ΟΤΑ. Οι διοικητικές μεταρρυθμίσεις για την αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και την ενίσχυση του ρόλου των ΟΤΑ στην Τοπική Κοινωνία, παραμένουν κενό γράμμα, εάν δεν συνοδευτούν από την πρόβλεψη εξασφάλισης των αναγκαίων πόρων. Στα άρθρα 206-211 του ΔΚΚ, αναφέρεται η δυνατότητα σύστασης Συνδέσμων μεταξύ δύο ή περισσότερων ΟΤΑ με σκοπό την από κοινού εκτέλεση έργων και την παροχή υπηρεσιών, που υπάγονται στην αρμοδιότητα των ΟΤΑ. Στο άρθρο 277 ορίζεται, ότι οι Δήμοι και οι Κοινότητες συνιστούν δικές τους επιχειρήσεις, ή συμμετέχουν σε επιχειρήσεις με άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα για α. την εκτέλεση και εκμετάλλευση έργων που έχουν σκοπό την εξυπηρέτηση του κοινού, β. την ανάπτυξη δραστηριοτήτων που έχουν σκοπό την πραγματοποίηση εσόδων-κερδών.²⁹ Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται η αξιοποίηση των νομοθετικών αυτών ρυθμίσεων από τους ΟΤΑ, προκειμένου να επιτευχθεί η εύρεση νέων πόρων και η αποδοτικότερη διαχείριση των τοπικών υποθέσεων. Οι διατάξεις αυτές θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν και στην περίπτωση διοργάνωσης Διεθνών Αθλητικών Συναντήσεων. Σημαντικότερο είναι ίσως το παράδειγμα της Ολυμπιάδας του Σίδνευ, όπου η Τοπική Αυτοδιοίκηση, αν και διαδραμάτισε δευτερεύοντα ρόλο στην όλη διοργάνωση, ανέπτυξε μία σειρά συνεργασιών με Κινήματα Πολιτών, Ιδιωτικών Εταιρειών, Διεθνών και Τοπικών Περιβαλλοντικών Οργανώσεων, με αποτέλεσμα να διοργανωθούν άρτια οι Αγώνες και να ωφεληθούν οι Δήμοι και οι Δημότες τους.

Τέλος, το άρθρο 203 του ΔΚΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 175 του Π.Δ. 76/1985, προβλέπει την ίδρυση Οργανισμών Νεολαίας και Άθλησης (ΟΝΑ) από τους Δήμους. Οι ΟΝΑ, ασχολούνται κυρίως με τον Μαζικό Αθλητισμό, τον αθλητισμό για ειδικές κατηγορίες ατόμων, τη διεξαγωγή σεμιναρίων για την διατήρηση της υγείας και της φυσικής κατάστασης και γενικά με την βελτίωση της υγείας και τον κοινωνικό ρόλο του αθλητισμού.³⁰ Ο θεσμός των ΟΝΑ δεν βρήκε μεγάλη απήχηση από τους Αιρετούς Άρχοντες λόγω των περιορισμένων κρατικών επιχορηγήσεων, αλλά κυρίως λόγω της έλλειψης ενδιαφέροντος για την απορρόφηση πόρων από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο της Ε.Ε.³¹

29. Τ. Σαπουνάκης: *Η επιχειρηματική δραστηριότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Σημειώσεις, ΕΣΔΔ, Αθήνα 2000, σελ. 35.*

30. Δ. Παναγιωτόπουλος: *Αθλητικό Δίκαιο. Πανεπιστημιακές Παραδόσεις, Εκδόσεις Έλλην, Αθήνα 2000, σελ. 221-223.*

31. *Alexandre Husting: L' Union Européenne et le Sport. L' Impact de la Construction Européenne sur l' Activité Sportive. Editions Juris, Lyon avril 1998, Partie 3o.*

Οι ΟΝΑ θα μπορούσαν να αποτελέσουν σημαντικό πόλο έλξης των νέων και να ασχοληθούν εντατικά με τον κοινωνικό και πολιτικό ρόλο του αθλητισμού. Ο κοινωνικός ρόλος της αθλητικής συμμετοχής, έγκειται στην ανάπτυξη ομαλών κοινωνικών σχέσεων στα πλαίσια οργανωμένων ομάδων, που έχουν στόχο την υιοθέτηση μεθόδων για την επίτευξη ενός κοινού σκοπού. Ο πολιτικός ρόλος, σχετίζεται με την εκμάθηση των Ηθικών Αρχών του Αθλητισμού, όπως είναι η αρχή «ευ αγωνίζεσθαι» (fair play), η ανεκτικότητα και η κατάργηση των κάθε είδους διακρίσεων, η ισότητα, ο σεβασμός της ελεύθερης βούλησης, η υπαγωγή όλων στον ίδιο κανόνα κ.ά. Οι Αρχές αυτές στο μέτρο, που έχουν υιοθετηθεί από Πολιτικά Κείμενα όπως το Ελληνικό Σύνταγμα (προστασία της Αξίας του ανθρώπου άρθρο 2, της Ανεξιθρησκίας άρθρο 3, της ισότητας όλων απέναντι στον νόμο άρθρο 4, προστασία της Προσωπικότητας άρθρο 5) αποτελούν Πολιτικές Αρχές. Με τα θέματα αυτά δεν μπορεί και δεν πρέπει να ασχοληθεί η Κεντρική Διοίκηση.

Ο Αθλητικός Νόμος 2725/1999 καθορίζει με κάθε λεπτομέρεια τον τρόπο λειτουργίας του αθλητικού κινήματος στην Ελλάδα. Η αθλητική κοινωνία³² είναι ιεραρχικά δομημένη και συγκροτεί ένα σύστημα, βάση του οποίου αποτελεί το αθλητικό σωματείο. Η Αρχή της Αυτοτέλειας του αθλητικού κινήματος επιτάσσει, τα καταστατικά των σωματείων να ρυθμίζουν κατά βούληση τον τρόπο λειτουργίας τους. Το Κράτος τα επιχορηγεί και τα εποπτεύει, θέτοντας ελάχιστους περιορισμούς. Το άρθρο 50 ορίζει, ότι η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού επιχορηγεί οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού για την αντιμετώπιση δαπανών οργάνωσης ή συμμετοχής σε αθλητικές διοργανώσεις, καθώς και για την εκτέλεση αθλητικών έργων ή για την συντήρηση εγκαταστάσεων.

Με τον Νόμο 2880/2001, ΦΕΚ Α', 9/30-1-2001 (άρθρο 14), οι Δημοτικοί και Κοινοτικοί χώροι άθλησης, που έχουν χαρακτηρισθεί ως δημοτικής σημασίας υπάγονται στην εποπτεία των Δήμων στη διοικητική περιφέρεια των οποίων λειτουργούν. Θεωρούνται εφ' εξής ως Δημοτικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου³³ και χρηματοδοτούνται από πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, δύναται δε να ενισχύονται από επιχορηγήσεις της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

Τα Πρωτόκολλα Φιλίας και Συνεργασίας ανάμεσα σε Πόλεις διαφορετικών χωρών προβλέπουν την διοργάνωση αθλητικών αγώνων μεταξύ αθλητών, μαθητών ή ομάδων εργαζομένων των συμβαλλόμενων μερών, προκειμένου να αναπτυχθούν φιλικές σχέσεις και να υπάρξει ανταλλαγή πολιτιστικών εμπειριών.

Από την ανάλυση του νομοθετικού πλαισίου, που θεσπίζεται για την διοργάνωση Διεθνών Αθλητικών Συναντήσεων, όπως οι Μεσογειακοί Αγώνες του 1991, το παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κλασσικού Αθλητισμού «Αθήνα 1997», το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ρυθμικής Γυμναστικής «Πάτρα 1997», προκύπτει ο παρεμβατισμός του Κράτους σε όλα τα στάδια της διοργάνωσης. Το Κράτος με Π.Δ. και Υ.Α. συγκροτεί τις Οργανωτικές και Εκτελεστικές Επιτροπές των Αγώνων, καθορίζει την σύνθεση των Επιτροπών, αναλαμ-

32. Εισηγητική Έκθεση του Νόμου 2725/1999.

33. 19750/7.9.1998 κοινή Απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Πολιτισμού, (ΦΕΚ 1042, Β').

βάνει ευρύ φάσμα αρμοδιοτήτων και προβαίνει σε ενέργειες, που ξεπερνούν τον Συνταγματικό του ρόλο, την εποπτεία δηλαδή και χρηματοδότηση του Αθλητικού Κινήματος. Περιορισμοί χαρακτηρίζουν και τη δράση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η οποία στερμένη από αρμοδιότητες, που αφορούν, σε τελική ανάλυση, γεγονότα που λαμβάνουν χώρα εντός των εδαφικών ορίων της, παρίσταται ως απλός θεατής και τιμητικός επισκέπτης της διοργάνωσης.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι στις Διεθνείς Αθλητικές Διοργανώσεις μικρής εμβέλειας, όπως το Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα της Πάτρας του 1997, εμφανίζεται εντονότερη η συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τέτοιας εμβέλειας πρωταθλήματα διοργανώνονται κάθε χρόνο σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας. Στις περιπτώσεις όπου οι Δήμαρχοι προβαίνουν στην ανάληψη πρωτοβουλιών, οι Πόλεις επωφελούνται από τα παρελκόμενα των διοργανώσεων και οι Πολίτες βιώνουν νέες εμπειρίες. Οι ευκαιρίες διοργάνωσης Διεθνών Αθλητικών Συναντήσεων, είναι αρκετές εάν συλλογιστούμε, ότι υπάρχουν 28 ολυμπιακά αθλήματα, που περιλαμβάνουν δεκάδες κλάσεις και πληθώρα μη ολυμπιακών. Το ζήτημα, που τίθεται στην συγκεκριμένη περίπτωση, είναι ποιος έχει την πρωτοβουλία έναρξης της διαδικασίας διεκδίκησης για την οργάνωση τέτοιων συναντήσεων. Οι ΟΤΑ δεν έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν προτάσεις στην ΓΓΑ, στοιχείο που εντάσσεται στην έλλειψη γενικότερης πολιτικής κινήτρων για την ανάπτυξη υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των Πόλεων, με στόχο την προσέλκυση νέων δραστηριοτήτων στην εδαφική επικράτεια των Δήμων.

ΙΙΙ. ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οι αρμοδιότητες που αναλαμβάνει η Τοπική Αυτοδιοίκηση στην διαδικασία προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων διαφέρει από χώρα σε χώρα. Το γεγονός, ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες ανατίθεται από την Ανώτατη Αρχή, τη ΔΟΕ, σε Πόλη και όχι σε Κράτος, σχετίζεται με το γενικότερο φιλοσοφικό οικοδόμημα του αθλητικού κινήματος. Ο τρόπος ενσωμάτωσης των Ολυμπιακών Κανόνων στην εσωτερική έννομη τάξη και η κατανομή αρμοδιοτήτων, επαφίεται στην εκάστοτε διοίκηση της Φιλοξενούσας Πόλης και σχετίζεται απόλυτα με τις πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, που επικρατούν καθώς επίσης και με τον στόχο που έχει τεθεί, ότι θα επιτευχθεί μέσα από τη διοργάνωση. Κάθε Φιλοξενούσα Πόλη θέτει στόχους όπως η προσέλκυση επενδύσεων, η διεθνής προβολή, η αύξηση του τουρισμού κ.ά. και αναλόγως διαμορφώνει τις Οργανωτικές Δομές της Ολυμπιακής Προετοιμασίας (στοιχείο που μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει εμφανές από την Ελληνική Διοργάνωση³⁴).

Οι Οργανωτικές Δομές σχετίζονται επίσης με το σύστημα διακυβέρνησης της οικείας της Πόλης χώρας. Με μία ιστορική αναδρομή³⁵ στον ρόλο που διαδραμάτισαν οι Πόλεις στην όλη διοργάνωση και προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων μπορεί κανείς εύκολα να συμπεράνει κατά πόσο η διακυβέρνηση των οικείων κρατών είναι οργανωμένη σύμφωνα με το συγκεντρωτικό ή αποκεντρωτικό σύστημα. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση δια-

34. Συρίγος Φιλ.: *Κυριακάκη Ελευθεροτυπία, Ευθύβολα, 11 Μαρτίου 2001, σελ. 75.*

35. ΤΕΔΚΝΑ: *Μελέτη για τον ρόλο των ΟΤΑ Απικής στην οργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Πληροφόρηση - Επιμόρφωση - Τοπική Ανάπτυξη. Μάιος 2000, σελ. 4-7.*

δραμάτισε σημαντικό ρόλο στις περισσότερες διοργανώσεις. Δεν εμφανίζονται ομοιότητες στα οργανωτικά σχήματα που υιοθέτησε η κάθε χώρα της Φιλοξενούσας Πόλης, ο δε βαθμός εμπλοκής της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην προετοιμασία και διοργάνωση εξαρτώνταν από τον τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας και τις οικονομικές παραδόσεις και πρακτικές. Έτσι, στο Los Angeles,³⁶ η Τοπική Αυτοδιοίκηση περιορίστηκε στην παροχή υπηρεσιών συμβουλευτικού χαρακτήρα και στη διαμεσολάβηση μεταξύ Οργανωτικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων (ΟΕΟΑ) και Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης. Την ενεργοποίηση της Τοπικής Κοινωνίας και τον εθελοντισμό, που κατά κοινή ομολογία συνιστούν ευθύνη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Τ.Α.) σε όλα σχεδόν τα κράτη, ανέλαβε με μεγάλη επιτυχία η Συμβουλευτική Επιτροπή των Πολιτών, η οποία απαρτιζόταν από 3000 μέλη. Στην προκειμένη δηλαδή περίπτωση οι πολίτες συμμετείχαν άμεσα στη διοργάνωση και όχι μέσω των εκπροσώπων τους. Στη Seoul η Τ.Α. συμμετείχε με αποφασιστικές αρμοδιότητες στην ΟΕΟΑ και συνεργάζονταν στενά με την Κυβέρνηση για την κατασκευή των έργων υποδομής και την υλοποίηση αναπτυξιακών προγραμμάτων. Η Βαρκελώνη³⁷ πέτυχε το μεγάλο στοίχημα όπου με επί κεφαλής το Δήμαρχο της Πόλης και Πρόεδρο της ΟΕΟΑ μέχρι το 1991, η Τ.Α. κίνησε ουσιαστικά το νήμα της διοργάνωσης των Αγώνων. Στην Ατλάντα ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο, παρ' ότι ήταν εξοπλισμένοι με δευτερεύουσες αρμοδιότητες, συμμετείχαν σε όλα τα στάδια της Προετοιμασίας. Στο Σίδνεϋ,³⁸ το κράτος της Νέας Νότιας Ουαλίας ανέλαβε το κύριο βάρος της διοργάνωσης. Όμως αναπτύχθηκε μία εποικοδομητική συνεργασία μεταξύ της Κεντρικής Διοίκησης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης: ο Δήμαρχος του Σίδνεϋ ήταν αντιπρόεδρος της ΟΕΟΑ, οι δε περιφερειακοί Δήμαρχοι ανέπτυξαν ανεξάρτητα ολυμπιακά προγράμματα, εξασφάλισαν την ευρεία συμμετοχή των πολιτών και επωφελήθηκαν αποκομίζοντας οικονομικά και επικοινωνιακά οφέλη.

Στην Ελλάδα 25 Δήμοι έχουν χαρακτηριστεί ως Ολυμπιακοί και 15 βρίσκονται σε άξονες μεταφορών και αθλημάτων. Ολυμπιακοί καλούνται οι Δήμοι στην εδαφική επικράτεια των οποίων έχουν χωροθετηθεί Αθλητικές Ολυμπιακές Εγκαταστάσεις. Οι Δήμοι του Νομού Αττικής, αν και δεν είναι εξοπλισμένοι με αρμοδιότητες παρόμοιες με εκείνες που συναντήσαμε στο Σίδνεϋ και κυρίως στη Βαρκελώνη, μπορούν να συμβάλουν στην επιτυχή έκβαση των Ολυμπιακών Αγώνων. Για ορισμένα δε θέματα όπως ο εθελοντισμός, η συμβολή τους θα είναι καταλυτική, δεδομένου, ότι το πλησιέστερο προς τον πολίτη επίπεδο διοίκησης, είναι σε θέση να τον ευαισθητοποιήσει και να τον ενημερώσει για τον τρόπο συμμετοχής του στο εθελοντικό κίνημα. Στις 25 Απριλίου υπεγράφη το Επιχειρησιακό Σχέδιο για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, μεταξύ της Υπουργού Εσωτερικών και της Προέδρου της «Αθήνα 2004». Συμπεριλαμβάνει τις εξής δράσεις:

36. *The Amateur Athletic Foundation of Los Angeles: An Olympic Games Primer, chapter 8, Past Olympic Games*, www.aafla.org/OlympicInformationCenter/OlympicPrimer/at1996.

37. *Ferran Brunet: An Economical Analysis of the Barcelona '92 Olympic Games, in The Keys to Success. The Social Sporting, Economic and Communications Impacts of Barcelona's 92, Olympic Studies Center Autonomous University of Barcelona*, www.blues.uab.es/olympic.studies/index.

38. *New South Wales Budget Papers, NSW Treasury, Governor Macquary Tower, 1 Farrer Place, Sydney 2000*. www.treasury.nsw.gov.au/bp97-98/bp2/6-1.

Εθνικές Επάλξεις

Έκδοση διμηνιαία του
Συνδέσμου Επιτελών
Εθνικής Αμύνης

Τεύχος 48

Αθήναι, 2001

«Αθηνά»

Επιθεώρηση της
Σχολής Εθνικής Αμύνης

Έτος Δ'

Τεύχ. 15

Απρίλιος, Μάιος, Ιούνιος

Εκδότης

Γραφείο Μελετών και
Ερευνών της ΣΕΘΑ

Αθήναι, 2001

Σχεδιασμό και υλοποίηση έργων που σχετίζονται με τους Ολυμπιακούς χώρους και διαδρομές. Αναπλάσεις και αναβαθμίσεις ειδικών αστικών περιοχών. Θέματα διαφημιστικών πινακίδων. Θέματα διαχείρισης σε κλίμακα πόλης. Ειδικά θέματα ποιότητας ζωής. Σχεδιασμό και υλοποίηση ειδικών τοπόσημων ή άλλων ειδικών έργων ανάδειξης και προβολής της χώρας και των ΟΤΑ σε σχέση με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Πολιτική Προστασία. Περαιστικά Δάση. Αναμόρφωση Πυλών εισόδου - βασικών συνοριακών σταθμών. Δράσεις για την προβολή των Ολυμπιακών Αγώνων. Ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης. Ενημέρωση πολιτών με νέες τεχνολογίες. Το κόστος του προγράμματος ανέρχεται στο ποσό των 140 δισ. δραχμ. από τα οποία τα 100 δισ. θα καλυφθούν από το Υπουργείο Εσωτερικών και τα 40 δισ. από την «Αθήνα 2004». Η πλειοψηφία των σημείων αυτών, αποτελούν αρμοδιότητες ρητά προσδιορισμένες στα άρθρα του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα. Εξαίρεση αποτελεί η προστασία του Ολυμπιακού Συμβόλου, και η ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων.

Συμπερασματικά, θα μπορούσαμε να ισχυρισθούμε, ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση αν και δεν είναι αρμόδια για την Διοργάνωση Διεθνών Αθλητικών Συναντήσεων, μπορεί σε συνεργασία με τις Αθλητικές Ομοσπονδίες και τη ΓΓΑ να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες έτσι, ώστε να εξασφαλίζεται η ποιότητα της διοργάνωσης των αγώνων και να ωφελούνται οι πολίτες, οι αθλητές και η χώρα. Όταν διοργανώνονται Διεθνείς Αγώνες σε μία Πόλη, η Ελλάδα προβάλλεται μέσω αυτής της πόλης. Αν η Πόλη δεν διαθέτει τις απαραίτητες διοικητικές και οικονομικές δομές και δεν είναι σε θέση να αντεπεξέλθει στις πρόσκαιρα αυξημένες απαιτήσεις που δημιουργούνται εξ αιτίας της διοργάνωσης, η εικόνα της Ελλάδας αμαυρώνεται. Οι Διεθνείς Αθλητικές Συναντήσεις λοιπόν, αποτελούν Εθνική Υπόθεση, η οποία όμως κρίνεται από τον τρόπο που η Διοργανώτρια Πόλη διοικεί τις Τοπικές Υποθέσεις.